

שלושה תלמידי המגמה למוסיקה קלאסית בכפר הירוק זכו בתחרות "האמן הצעיר- 2020"

תחרות האמן הצעיר מתקיימת מידי שנה מטעם תאגיד "כאן קול המוסיקה" בשיתוף עם מרכז עדן תמיר למוסיקה, והיא נחשבת לאחת התחרויות החשובות ביותר לנגני פסנתר בארץ.

ערב הסיום השנה התקיים בשבוע שעבר בתיאטרון ירושלים ובמהלכו הופיעו שלושת הזוכים במקומות הראשונים כסולנים עם התזמורת הסימפונית-ירושלים, ואחריו התקיים טקס חגיגי, בו הוענקו לששת הפסנתרנים הזוכים בתחרות פרסים בסך אלפי שקלים.

תומר רובינשטיין, (תלמידו של רון טרכטמן), תלמיד כיתה יב במגמה למוסיקה קלאסית בכפר הירוק, שזכה במקום השני בתחרות, ניגן בליווי התזמורת את הקונצ'רטו הראשון של בטהובן זכה בפרס על סך 15,000 ₪.

יואב סנד, (תלמידו של רון טרכטמן עד לפני שנה וכיום תלמידו של תומר לב) ומתן גור נלסון (תלמידה של אדלה אומנסקי), תלמיד כיתה יא במגמה ותלמיד כיתה ט במגמה בהתאמה זכו במקום הרביעי והחמישי ובפרס על סך 8000 ₪ כל אחד.

השלושה משתתפים ב"סדנת הפסנתרנים של הכפר" בהנחייתו של הפסנתרן רון טרכטמן, ביחד עם עוד כ-25 פסנתרנים מוכשרים מכיתות ז-יב במגמה למוסיקה קלאסית בכפר הירוק.

תומר מספר על הסדנה: סדנת הפסנתרנים של הכפר בהדרכתו הנפלאה של רון היא תוכנית מדהימה שתרמה רבות להתפתחות המוסיקלית שלי. בסדנה ישנם פסנתרנים מכל הגילאים, אשר עוסקים ביחד במוסיקה. הסדנה הכניסה אותי חזק מאוד לעולם של המוסיקה וכבר כשהגעתי בכיתה ז' אל הכפר היא הייתה אחד השיעורים האהובים עלי. היא לימדה אותי על עולם המוסיקה והפסנתר ועל איך להאזין למוסיקה ולתת ביקורת, שזו המיומנות שאנחנו נדרשים להפעיל במשך שעות ביום בחדר האימונים. הסדנה אף נתנה לי תחושה של קהילה מוסיקלית ובית רינה הפך להיות הבית המוסיקלי הראשון שלי.

נפגשנו עם שלושת הזוכים לשיחה כמה ימים לאחר התחרות:

איך מתכוננים לתחרות שכזו?

תומר: ההכנה דורשת לימוד והבנה של היצירות ולאחר מכן תרגול רב שלקראת התחרות מגיע עד ל-6-7 שעות בממוצע ביום. מעבר לתרגול הטכני, ההכנה מלווה בתהליך ההתבגרות האמנותית שלי: אני מחפש את האמירה האישית שלי ואת המקום שבו המוסיקה הכי מדברת אלי.

יואב: גם אני התאמנתי 6 שעות ביום ואפילו יותר. האימונים לקראת התחרות מהווים הזדמנות להתקדם ולהתפתח בתור נגן, ולפי דעתי כאן עיקר החשיבות של ההשתתפות בתחרויות.

מתן: הזמינו אותי להשתתף בתחרות הזו רק כחודשיים לפני המועד-זאת הייתה הפתעה מוחלטת, מאחר שאני רק בן 14 והתחרות מיועדת לגילאי 15-18.
לתחרות כזו צריכים להגיע רגועים וממוקדים מאוד. לכן סיגלתי לעצמי דרך של להתאמן הרבה אך עם הפסקות. בימים שלפני התחרות עצמה התרחקתי מהטלפון ועשיתי כל יום קילר סודוקו.

נשמע שאורח חייו של פסנתרן דורש הרבה ויתורים...

מתן: אני לא מרגיש שאני מוותר על משהו, אני רק מרוויח - אני מייצר מוזיקה. זה דומה לאלה שמשחקים שעות במחשב - הם נהנים וגם אני.

תומר: יש מחיר: אני ממעיט במפגשים חברתיים כדי שאוכל לנצל את הזמן והאנרגיה לטובת המוסיקה. הדבר נכון עוד יותר בשגרת הקורונה מחשש להיכנס לבידוד לפני התחרות.

אבל יש גם רווחים: הימים שלי מוקדשים ברובם המוחלט למוסיקה שהיא התשוקה שלי.

יואב: אני לא חושב שאני מוותר על שום דבר בעל ערך. יש שעות ביום שבהן אני לא מתאמן ובהן אני יכול לצאת עם חברים, לקרוא ולראות סרטים וסדרות. ההתרגשות שנובעת מהופעות (גם מקוונות, כשיש) שווה הכל!

ומה עושים ביום שאחרי התחרות?

שלושתם: מתחילים להתכונן לתחרות הבאה!

